

vsako samoljubje. Nikdar in nikjer ni iskal sebe, vedno je bil bližnji tisti, ki mu je posvečal svojo brigo in svoje prizadevanje. Vselej in povsod se je vdal stvari, ki se je za njo zavzel in potegoval. »Jaz« zanj ni eksistirjal. Za sebe ni iskal ne plačila ne priznanja ne časti. Če so mu kje hoteli skazati posebne časti, je odmajal z glavo, odmahnil z roko, češ, to so pleve, ki niso vredne, da bi se pameten mož za nje brigal. Njegova preprosta obleka je bil zunanji dokaz njegove brezpogojne nesebičnosti, ki je od sveta zahtevala samo to, kar je neobhodno potrebno za življenje.

Velika je bila Krekova delavnost, ki ji ni primere. Kar je zamislil, je hotel sam v dejanstvu izvršiti. Ni samo dajal idej, drugim pa prepuščal, naj jih uresniči. Ni hotel biti podoben kukovci, ki svoje jajce prepušča tuji ptici v valitev. Sam je zagrabil na vseh področjih javnega življenja, sam ustvarjal organizacije, gospodarske, združne, prosvetne, strokovne in politične, sam jih vodil. Govoril in bodril je s svojo premišljeno, prepričevalno in navduševalno besedo na nešteti shodih. Inicijativno (vzpodbudno) in odločilno je bilo njegovo delo kot vsestranskega organizatorja in kot politika v nekdanjem kranjskem deželnem in dunajskem državnem zboru. Tako ogromno delo je zmogel samo Krekov bogat duh, ki ni poznal temin, njegova neizčrpna energija, ki se ni plašila ovir, in njegova neutrudljiva delavnost, ki ni iskala odmora in pokoja.

Ožarjen vstaja ob dvajsetletnici smrti pred našimi očmi duhovni lik velikega dr. Kreka. Živi Krek ni maral slavo- in hvalospevov, tudi mrtvemu nočemo zažigati kadila. Nagib, ki nam je merodajen za proslavo njegovega spomina, je naš nesmrtni voditelj škof Slomšek v »Drobtinicah« leta 1862 (v letu svoje smrti, tri leta pred Krekovim rojstvom) tako opredelil: »Hvaliti svoje rajne dobrotnike, povzdigovati njihova lepa dela in znamenite zasluge nam je ravno toliko dolžnost, kakor posnemati njihove slavne zglede. Kdor ne časti svojih slavnih prednikov, ne zasluži biti njih vrli naslednik.« Krek je velik dobrotnik slovenskega naroda, za

Na svetovno razstavo v Pariz prihajajo iz raznih francoskih pokrajin Francozi v starih narodnih nošah.

Po kitajskih mestih so ženske in otroci v neprestani smrtni nevarnosti radi bomb iz japonskih letal. V japonski prestolici v Tokio matere mirno vozijo vozičke s svojimi otroci.

Najmodernejšo strojnico je dobila Indijska vojska, kateri poveljuje Anglija. Na sliki vidimo Indijska vojaka z novim orožjem.

Za s peskom napolnjenimi vrečami poslujejo v Sangaju radi krogel banke.

katerega je storil nebroj prelepih del ter si pridobil premnogo znamenitih zaslug. Zato nas obvezuje dolžnost hvaležnosti, da proslavljamo njegov spomin. V tem spominu je tudi vključena pobuda k posnemanju njegovih slavnih zgledov. Krekove ideje so še vedno žive. Naj bi tudi bile zmeraj životvorne med našim ljudstvom, zlasti med slovensko mladino!

Protest zoper preganjanje nemških katoličanov. Svet je postal pozoren na položaj katoličanov v Nemčiji po papeževi okrožnici »S pekočo skrbjo« (s temi besedami se namreč začel) z dne 14. marca 1937. Papež Pij XI. je v tej okrožnici z dejstvi dokazal vse kršitve konkordata, ki jih zagrešuje narodno-socialistični režim v Nemčiji, in težak položaj nemških katoličanov. Ko je katoliški svet to spoznal, se je v njem dvignil oster protest zoper počenjanje narodno-socialističnih mogotcev. Zlasti v Ameriki je nastalo odločno protestno gibanje. Znanе so izrazite in ostre besede, s katerimi je kardinal Mundelein v Chikagu obsodil postopanje narodnega socializma in njegovih voditeljev proti krščanstvu, zlasti proti katoliški cerkvi. Kardinalu so sledili drugi škofje, ki v poslanicah in na zborovanjih protestirajo zoper pritisk, ki se vrši nad nemškim narodom, zoper uničenje svobode združevanja, tiska in vesti, ter prosijo Boga, da bi krščanska Nemčija, sedaj tako hudo preganjana, čim prej zopet prišla do svobode, miru in napredka. Val protestov je zajel tudi Južno Ameriko. V Braziliji so izročili katoličani pisan protest, podpisan od 70.000 katoličanov, nemškemu poslaniku v Rio de Janeiru (glavnem mestu Brazilije). V njem protestirajo zoper kršitve konkordata, zoper uničevalno borbo, ki se vodi iz sovraštva zoper Kristusa in cerkev, zoper omejevanje in uničevanje verskih šol, zoper gaženje pravic krščanskih staršev, zoper pogansko češčenje plemena in države, zoper razširjanje nemške narodne cerkve, zoper to, da se z vsemi sredstvi dela za odpad od krščanstva

Finska jadrnica »Archibald Russel«, katera še danes prevaža žito iz Avstralije v Evropo.